

F. t. l. vedr. miljøbeskyttelse og forskellige andre love

ren ikke har instruktions-, tilsyns-, eller kontrolbeføjelser i relation til den myndighed, hvortil beføjelserne delegeres, ligesom der ikke forudsættes adgang til at indbringe afgørelser ifølge en delegation for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Det er hensigten, at Fødevareministeriet skal varetage den første kontakt til borgeren og indhente de nødvendige oplysninger. I den forbindelse kan det blive nødvendigt at udstede påbud til formodede skadevoldere om afgivelse af oplysninger m.v. I reglerne vil det således skulle fastsættes, hvilke typer af oplysninger der skal indgives som forudsætning for, at en sag kan videregives til de myndigheder, der bemyndiges til at foretage den videre sagsbehandling og træffe afgørelse.

Det forudsættes, at Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri tillige skal kunne give påbud om indsendelse af oplysninger, som har betydning for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade mv. I denne forbindelse er det også hensigten, at ministeriet skal kunne give påbud om at foretage undersøgelser, analyser mv. med henblik på at klarlægge årsagen til og virkningerne af en indtrådt eller mulig skade.

Der forudsættes i øvrigt et nært samarbejde mellem Fødevareministeriet og Miljøministeriet om tekniske, faglige forhold m.v. i forbindelse med udarbejdelse og administration af reglerne.

Modellen for administrationen af miljøskadeområdet i relation til erhvervs-mæssige fiskeriaktiviteter vil dermed få karakter af en »postkassemodel«, hvor Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri modtager anmeldelser mv. om miljøskader eller mulige miljøskader på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder. Herved vil fiskere m.fl. få den fordel, at det er fiskerimyndighederne, som de i forvejen har berøring med, der skal modtage de første henvendelser i denne type sager.

Til § 14

(Søloven)

Til nr. 1 og 2

Hændelser i forbindelse med søgæende skibe, for hvilke der er regler om ansvar eller erstatning i en række konventioner, nævnt i bilag IV til miljøansvarsdirektivet, er i medfør af direktivets artikel 4, stk. 2, undtaget fra direktivets anvendelsesområde. Det gælder i den udstrækning, at disse konventioner er trådt i kraft internationalt og er ratificeret af og implementeret i medlemslandet. De opregnede konventioner har derfor kun prioritet forud for miljøansvarsdirektivet i den

udstrækning, de er trådt i kraft på det tidspunkt, hvor hændelsen finder sted.

I bilag IV indgår:

- Olieansvarskonventionen (også benævnt CLC-konventionen): Den internationale konvention af 27. november 1992 om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening.
- IOPC-konventionen: Den internationale konvention af 27. november 1992 om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening (IOPC-fonden).
- Bunkerskonventionen: Den internationale konvention af 23. marts 2001 om civilretligt ansvar for forureningsskader forårsaget af bunkersolie.
- HNS-konventionen: Den internationale konvention af 3. maj 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer.
- CRTD-konventionen: Konventionen af 10. oktober 1989 om det privatretlige ansvar for skader opstået under transport af farligt gods ad vej, jernbane og indre vandveje.

Olieansvarskonventionerne er trådt i kraft og gennemført i sølovens kapitel 10 (§§ 191 ff). Skader forårsaget af tung olie, der udflyder eller udtømmes fra olielastskibe (både lastolie og bunkersolie), er således undtaget fra direktivets anvendelsesområde, idet disse skader er omfattet af det særlige ansvarsregime i søloven, hvor der blandt andet stilles krav om tvungen forsikring og gennem den internationale olieskadeerstatningsfond er særligt gode betingelser for skadelidte til at få dækket selv meget store tab.

Bunkerskonventionens internationale ikrafttræden er nært forestående, idet konventionen træder i kraft den 21. november 2008: Den danske ratifikation af konventionen afventer blot det Europæiske Fællesskabs godkendelse i medfør af Parallelaftalen af 19. oktober 2005 mellem Danmark og Det Europæiske Fællesskab om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. Tidspunktet for HNS-konventionens internationale ikrafttræden er fortsat ukendt.

De gældende regler i søloven omfatter imidlertid allerede ansvar for skader forvoldt af bunkersolie, idet sølovens § 191 i medfør af § 206 er udvidet til også at omfatte tung olie, herunder bunkersolie, der udflyder eller udtømmes fra andre skibe end olielastskibe. Derfor er der behov for at regulere samspillet mellem søloven og den nye lov om gennemførelse af miljøansvarsdirektivet.